

θαρισμένη ή αὐτὴ συνήθεια, διὰ τοῦτο ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι, κοινῇ βουλῇ καὶ γνώμῃ, φανερώνομεν μὲ τὸ παρὸν γράμμα τὴν αὐτὴν συνήθειαν, ἥ ὁποία ἐκράτησε πάντοτε εἰς τὸ νησίον καὶ εἶναι, ὅτι ἂν ἴσως καὶ ἀπὸ ἀνδρόγυνον ἀποθάνῃ τὸ ἓνα μέρος, ἢ ὁ ἄνδρας, ἢ ἡ γυναῖκα, χωρὶς παιδιὰ, νὰ ἡμπορῇ νὰ παίρῃ τὸ κάθε μέρος τὸ ἰδικόν του πρᾶγμα, ἢ γονὺν ἂν ἀποθάνῃ ἢ γυναῖκα, νὰ παίρουν οἱ συγγενεῖς τῆς τὴν προῖκα τῆς καὶ ὅ,τι ἄλλο πρᾶγμα ἔχει γονικόν τῆς καὶ ὁ ἄνδρας νὰ παίρῃ τὸ ἰδικόν του, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ νὰ γυρεύῃ μέρος ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῆς γυναῖκας, τὰς τάσαις(;) του καὶ τὰ ἔξοδα ὅπου ἤθελε κάμει εἰς τὸ σπῆτι καὶ πράγματα τῆς γυναικὸς του, παραστήνοντάς τα. Καὶ παρομοίως, ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας, νὰ παίρουν οἱ συγγενεῖς του τὸ πρᾶγμα του ἐντελῶς, χωρὶς νὰ γυρεύῃ ἢ γυναῖκα κανένα μέρος. Καὶ παρομοίως, ἂν ἴσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός, μείνῃ παιδί καὶ μετὰ ταῦτα ἀποθάνῃ, νὰ μὴν ἡμπορῇ τὸ μέρος ὅπου (ζῇ, νὰ) ζητᾷ ἢ νὰ παίρῃ κληρονομίαν, διὰ τὸ αὐτὸ παιδί, οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, μόνον, ὡς ἄνωθεν, νὰ παίρῃ κάθε μέρος τὸ ἰδικόν του καὶ νὰ στρέφονται ἀκόμη καὶ τὰ χαρίσματα, τόσον τοῦ ἐνὸς μέρους, ὡσὰν καὶ τοῦ ἄλλου, τόσον ὅπου νὰ λαμβάνῃ κάθε μέρος τὸ ἰδικόν του».

317

1732. Πρακτικὸν 31 Ἰανουαρίου Κοινότητος Μυκόνου, περὶ διατιμῆ-
σεως τῶν ὑποδημάτων,
ἐν 144, σ. 73–74.

318

1732. Χάττι σερίφ σ. Μαχμούτ Α', κατὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν ὀρθοδό-
ξων ὑπὸ τῶν καθολικῶν,
ἐν 76, σ. 58–61.

«...Ὁρίζω λοιπὸν ὅτι νὰ... κάμετε τοὺς ρωμαίους ραγιαδες, ὅπου ἕως τώρα ἐφράγκι-
σαν, νὰ γυρίσουν εἰς τὴν ἀρχαίαν θρησκείαν τους καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς νὰ κάμετε, ὅτι οἱ αὐτοὶ
ρωμαῖοι νὰ μὴ πηγαίνουν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰ χάνια τῶν φραγκοπατέρων, διὰ νὰ
διδάσκωνται τὴν θρησκείαν ἐκείνων... ἀλλὰ νὰ προσέξῃτε κατὰ πολλὰ, ὅτι ὁ καθένας
νὰ κρατῇ τὴν θρησκείαν του, εἰς τόσον ὅπου νὰ κάμῃτε αὐθεντικὴν τὴν περιουσίαν ἐκείνων,
ὅπου φραγκίσουν καὶ δὲν ἐπιστρέφουν, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι, μένοντες ἀμετά-
θετοι, κάμνουσι σύγχυσιν καὶ ταραχήν, αὐτοὺς νὰ ἐξορίσετε...».

319

1733. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 20 Μαρτίου, ἐν Νάξω, ἀνέκδοτον,
ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 173.

«...καὶ κάμνει καὶ τὴν μπαρὸ κοντετζιόνε ἢ ἄνω ἀρχόντισσα Βιολάντη, ὅτι τὸ πρῶτο
ἀρχοντόπουλο ὅπου κάμουνσιν ἀσερνικό, νὰ τὸ ὀνοματίζουσιν τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου τοῦ
συμβίου τῆς (Κάρλου) καὶ νὰ τοῦ δίνουσι καὶ ὅλα τὰ πράγματα ὅπου συγκαταβαίνουνσιν
ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μακαρίτη. Θέλει ἀκόμη καὶ κάμνει καὶ τὴν παρὸ χρησιμωτάτη κοντετζιόνε,
ὅτι ἀνίσως καὶ δὲν κάμουν παιδί ἐκ τῆς σαρκὸς του — ὅπου ὁ Κύριος νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ —
νὰ εἶναι πάλιν (ἢ προικοδοτίς) κυρία, νοικοκυρὰ νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς ὅποιον ἤθελεν τὴν φωτί-

σει ὁ Θεός. Ἡ ὁμοία κοντετζιόνε γροικᾶται καὶ διὰ τὴν ἀρχόντισσα Τζ. Γρ. (τὴν μητέρα τοῦ γαμβροῦ, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς προικισθέντα εἰς τὸν υἱὸν της).»

320

1733. Πωλητήριον τῆς 4 Δεκ. ἐν Πάρω,
ἐν 57, σ. 162.

«... κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας, ὅτι ὁ ἀποθανὼν χωρὶς κληρονόμον, νὰ στρέφουνται τὰ πουρκιά ἀπ' ἐκεῖ ποῦ δίνονται...».

321

1733. Γράμμα πΚ. Ἱερεμίου Γ', πρὸς τὸν Βεροίας Ἰωακείμ,
ἐν 123, σ. 33–34.

(Τῆς γυναικὸς θανούσης ἄπαιδος, πρὸ συμπληρώσεως ἔτους, κατὰ τὴν ἐν Βεροία τοπικὴν συνήθειαν, ἡ μὲν διατετιμημένη προῖξ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν προικοδότην πατέρα, τοῦ ἀνδρὸς ἀποκερδαίνοντος μόνον τὸ πρῶτον κραββατοστρώσιον.—Τὰ θεώρητρα καὶ τὰ ἐν τῷ γάμῳ χαρίσματα διανέμονται ἐξ ἴσου, μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ πατρός.—Αἱ πρὸ γάμου καὶ μετὰ τὸν γάμον δωρεαὶ ἀνήκουν εἰς τὸν πατέρα.—Τὰ εἰς ἰατροὺς δαπανήματα μέχρι τῆς τελευτῆς τῆς γυναικὸς βαρύνουν τὸν ἄνδρα).

322

1733. Συνοδικὴ ἀπόφασις πΚ. Ἱερεμίου Γ',
ἐν 70, Α' σ. 214–218.

(Ἡ ὑπόσχεσις χρεΐας ἀμείβεται διὰ τῆς κληρονομίας τοῦ 1/4, ὅταν ἡ ὑπόσχεσις εἶναι κατόρθωμα ἐκούσιον ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης. Ὅταν ὅμως ἡ χρεΐα εἶναι ἀκουσία, ὡς ἐπὶ ἐπιληψίας, δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις).

323

1734. «Πουρκοσίφωνο καὶ καθαρὸν συνοικέσιον» ἐν Νάξῳ, ἀνέκδοτον,
ἐν ΕΒΕ, Τμ. χφφ. Ξ 177.

Ἡ μήτηρ τῆς κόρης, ἀφ' οὗ προικίσῃ ταύτην, «κάνει καὶ τὴν παρὸν καὶ χρησιμότητα κοντετζιόνε, ὅτι ἂν κάμουν παιδιὰ, νόμιμα καὶ εὐλογητικὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τως, νὰ εἶναι (τὰ προικῶα) τῶν παιδιῶν της· εἰ δὲ καὶ ἀποβιώσουν ἄκληροι — ὅπου ὁ Κύριος νὰ μὴν τὸ δόσοι — ὅλο τὸ προῖμα, ποῦ ἡ μητέρα της τῆς πουρκοδότησεν, θέλει καὶ κάνει νὰ τὸ καταστήσῃ ἓνα μπενεφίτζιο, ὅποιος πᾶς ἤθελε γένῃ ἀπὸ τὴν γενιάν τος· εἰ δὲ καὶ δὲν ἤθελεν ἀπὸ τὴν γενιάν τῶν Μαλατέστηδων καὶ νὰ τῆς γίνονται τρεῖς λειτουργεῖς τὴν ἐβδομάδα...». Ἐπίσης προικοδοτοῦν οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ διάφορα ἀκίνητα· «τοῦτα ὅλα νὰ τὰ καρποτρῶσι μαζί μὲ τοὺς γονεῖς του καί, ἀποθανόντας τος, ἐδικάν του μὲ τὴν εὐχὴν τος... κάνει καὶ τὴν παρὸν κοντετζιόνε ὁ ἀφέντης Σ. (ὁ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ), ὅτι ἀνίσως καὶ δὲν ἤθελεν κάμει παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκὸς του ὁ ἀρχοντόπουλός του, νὰ πηγαίῃ ὅλο τὸ προῖμα ὅπου τοῦ πουρκοδοτίζει, ἀπὸ ἀσερνικὸ ὡς ἀσερνικὸ καὶ ἡ ἀρχόντισσα ἡ μητέρα του, ἀπὸ θηλυκὸ ὡς θηλυκὸ, σὲ ὅ,τι τοῦ πουρκοδοτίζει...».

